

Sygn. akt IV U 1/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 maja 2017r. w S.

odwołania R. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 9 grudnia 2016 r. Nr (...)

w sprawie R. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje R. M. prawo do emerytury od dnia 01 października 2016r.

Sygn. akt IV U 1/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9.12.2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił R. M. przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 887) w zw. z par. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 ze zm.), gdyż wnioskodawca na dzień 1.01.1999 r. wykazał jedynie 6 lat, 5 miesięcy i 15 dni zamiast wymaganych 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Od decyzji tej odwołanie złożył R. M., który wnosił o jej zmianę argumentując, iż do okresu pracy w warunkach szczególnych powinno zostać zaliczone zatrudnienie w Zakładzie (...) w W. w okresie od 1.01.1990 r. do 31.12.1998 r., kiedy to świadczył pracę montera sieci instalacji gazowych.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie, powołując się na argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i podając, że za sporny okres ubezpieczony nie przedstawił świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony R. M., urodzony (...), złożył w dniu 26.10.2016 r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie prawa do emerytury w wieku obniżonym, w którym wskazał, że nie jest członkiem OFE. Na podstawie przedłożonej dokumentacji organ rentowy przyjął, iż na dzień 1.01.1999 r. R. M. wykazał okres ubezpieczeniowy, uzupełniony pracą w gospodarstwie rolnym, w wymiarze 25 lat, w tym staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 6 lat, 5 miesięcy i 15 dni. Do tego stażu zaliczono okresy zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) od 4.12.1973 r. do 17.08.1976 r. (w tym okres obywatela zasadniczej służby wojskowej) oraz od 1.09.1976 r. do 31.05.1980 r. Ubezpieczony złożył organowi rentowemu świadectwo pracy tzw. ogólne wystawione 12.07.1999 r. przez (...) S. A. w W., w którym to wskazano, że w okresie od 1.01.1990 r. do 12.07.1999 r. wykonywał pracę montera sieci i instalacji gazowych (k. 22 a. e.). Organ rentowy uznał, iż praca na tym stanowisku nie była pracą w szczególnych warunkach, ponieważ R. M. nie przedłożył stosownego świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach. Zaskarżoną decyzją z dnia 9.12.2016 r. pozwany ZUS odmówił wnioskodawcy przyznania prawa do wcześniejszej emerytury (k. 61 a. e.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd ustalił, iż R. M. w okresie od 1.01.1990 r. do 12.07.1999 r. był zatrudniony w Zakładzie (...) (późniejsza nazwa (...) S. A. w W.) w pełnym wymiarze na stanowisku montera sieci i instalacji gazowych. Do zadań ubezpieczonego należało wykonywanie, początkowo ręcznie, a następnie przy użyciu sprzętu, wykopów pod gazociągi. Wykopy te miały głębokość ok. 1,4 m. Większość czasu pracy ubezpieczony poświęcał na remont i wymianę instalacji gazowej, tj. układał oraz izolował rury stalowe i plastikowe oraz na budowę nowych instalacji gazowych. Pracę tę R. M. świadczył przez cały rok. W okresach zimowych, do wykonywania wykopów używano młotów pneumatycznych oraz łomów. W tym czasie ubezpieczony nie korzystał z urlopów bezpłatnych (zeznania ubezpieczonego k. 13v i 22-22v a. s., zeznania świadków M. R. i J. P. k. 14-14v a. s., dokumenty zgromadzone w aktach osobowych, w tym m. in. umowa o pracę z dnia 1.01.1990 r. k. 23, ogólne świadectwo pracy k. 1, angaże płacowe).

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Za wiarygodne uznać należy zeznania złożone przez ubezpieczonego oraz świadków- jego współpracowników tj. M. R. i J. P., z których wynika, że w spornym okresie wnioskodawca świadczył na rzecz (...) S. A. w W. pracę montera instalacji gazowych. Zeznania te są logiczne i korespondują ze sobą. Ich treść znajduje swoje potwierdzenie w dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych (m. in. umowa o pracę, ogólne świadectwo pracy, angaże płacowe), w której wymieniano stanowisko montera instalacji gazowej, montera gazociągów oraz montera. Powyższe dowody pozwalają na ustalenie charakteru pracy wykonywanej przez ubezpieczonego, przy czym zaznaczyć należy, iż istotnym dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy jest rodzaj wykonywanej pracy, a nie nazwa stanowiska. Zatrudnienie R. M. polegające na remoncie i wymianie instalacji gazowych oraz wykonywaniu wykopów pod te instalacje zakwalifikować należy, w ocenie Sądu, jako pracę w warunkach szczególnych (prace w energetyce przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych), w rozumieniu wykazu A, działu II, stanowiącego załącznik do przywołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. Nie budzi wątpliwości Sądu, iż praca ubezpieczonego stanowiła w istocie pracę przy montażu i remoncie urządzeń ciepłych. Dlatego też pracę ubezpieczonego, świadczoną od 1.01.1990 r. do 31.12.1998 r., zaliczyć należy do stażu zatrudnienia w warunkach szczególnych. Po zsumowaniu zatem powyższego okresu (9 lat) z czasem dotychczas uznanym przez ZUS (6 lat, 5 miesięcy i 15 dni), stwierdzić należy, iż na dzień 1.01.1999 r. R. M. wykazał co najmniej 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych. Zaznaczyć również należy, iż dla kwalifikacji pracy jako świadczonej w warunkach szczególnych istotne jest ustalenie rodzaju pracy. Okoliczność, iż ubezpieczony nie przedłożył stosownego świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych nie może przekreślać, że pracy takiej nie świadczył, skoro wynik postępowania dowodowego przeprowadzonego w niniejszej sprawie wyraźnie wskazuje na taki charakter zatrudnienia w okresie od 1.01.1990 r. do 31.12.1998 r.

Z tych względów Sąd Okręgowy uznał, iż ubezpieczony spełnił wszystkie przesłanki do nabycia uprawnień do emerytury w wieku obniżonym na podstawie art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o FUS w zw. z par. 2 ust. 1, par. 3 i par. 4 ust. 1 pkt 1 i 3 cyt. rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r. Dlatego też ubezpieczony jest uprawniony do emerytury począwszy od pierwszego dnia miesiąca, w którym wystąpił o nabycie tego prawa.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ par. 2 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.